

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Finansijsko planiranje". Rad ima 24 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

САДРЖАЈ:

ФИНАНСИЈСКО ПЛАНИРАЊЕ

ПЛАНИРАЊЕ

Под појмом планирања подразумева се једна од елементарних функција менаџмента. Планирањем се идентификује куда се жели ићи, зашто се тамо жели ићи, како ће се стићи, да ли је потребна кооперација и како ће се знати да ли је пут исправан или не.

Планирање представља фазу процеса управљања у којој се доносе одлуке о циљевима, програмима, плановима и стратегијама, којима се усмерава целокупна активност буџетске установе. Планирање је и динамички процес, којим се установа прилагођава унутрашњим и спољним променама. Установа планирањем, на основу анализе прошлости и сагледавања будућности, врши избор циљева и начина за њихово остварење путем планова, програма, стратегија итд.

Планирање се не ограничава на прогнозу будућих догађаја, већ претпоставља свесну организовану акцију да се будућност контролише. Планирањем буџетска установа настоји да у највећој могућој мери постане творац сопствене будућности.

Ово је данас посебна научно стручна област, али, као и све дисциплине које су окренуте будућности, није егзактна научна дисциплина. Међутим, планирање има одређене концепције и терминологију, без чијег познавања нема рационалног доношења планских одлука и њиховог ефикасног спровођења.

Планови, као и циљеви, програми и стратегија су део исхода процеса планирања, па се самим тим планирање не може свести искључиво на израду планова. Основна је грешка ако се планирање своди искључиво на средство или метод управљања, односно на техничку израду финансијског плана, с обзиром на то да је само планирање примарна фаза и суштина процеса управљања.

Планови у зависности од времена које обухватају деле се на:

Дугорочне – имају стратегијски карактер и праве се по правилу за рок од 10 година;

Средњерочне – праве се по правилу за рок од 3 до 5 година;

Краткорочне – засновани су на расположивом буџету, а праве се на период од годину дана, месец дана или три месеца.

На основу тога да ли се односи на дугорочне или краткорочне циљеве, планирање може бити:

Стратегијско и

Оперативно.

Стратегијско планирање представља утврђивање стратегијских планова, односно планова за реализацију општих циљева организације, који ће се остварити кроз неколико година или деценија. Стратегијским планирањем бави се топ менаџмент.

Процес стратегијског планирања обухвата пет фаза:

анализа окружења;

дефинисање мисије и визије;

развој општих циљева;

креирање стратегије имплементације;

алокација ресурса неопходних за остварење циљева.

Оперативно планирање преставља утврђивање планова који садрже детаље за реализацију или примену стратегијских планова током свакодневног пословања. Углавном се праве за период од годину дана и концентрисани су на конкретну делатност установе. Оперативно планирање детерминисано је низом дугорочних трајних планова. Ти планови обухватају:

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com